

Új nevet a Lánchidnak!

A »Lánchid« elnevezés az egymás nyomába lépő nemzedékek egész sorának tudatában valóságos fogalmat jelentett. Ez a fogalom sajátzerű, eredeti alkotásában örökségképpen mireánk is átszállott. Mikor ezt a szót kiejtjük vagy halljuk, nem gondolunk az uttestet tartó lánczokra, hanem a hidépítés technikájának a székesfőváros panorámájától szinte elválaszthatatlan remekére. Valóságos sujtás ez a hid a Dunától kettészelt város kebelén, mint a huszármente átgombolós sujtás-zsinórja. Nélküle olyan szembántó hiányt éreznénk a Duna választóvonalá mentén a székesfőváros gyönyörűség panorámájának képén, mintha a remekbe készült díszmentéről egy gomboló-zsinór hiányoznék.

Most, hogy átépítése napirendre kerül, önkéntelenül felvetődik a kérdés: nem volna-e időszerű a régi, nagyományos elnevezést is a főalkotórészek kieserítésével kapcsolatosan — a változott viszonyokhoz képest — örök időkre szólóan új névvel kicserélni. Mert az érthető, hogy építése idején a képzelet legjellegzetesebb vonását ragadta meg s arról nevezte el a köznyelv »láncz«-hidnak. Ma azonban, mikor már több hidnak lánczszerkezetű alkotása miatt elvesztette ezt a kizárólagosságát, a lánchid elnevezés, mint tulajdonnév, merő anakronizmus. Az idegent ez a körülmény meg is tévesztheti, mert az nem tudhatja, melyik lánchid az a bizonyos Lánchid, ha csak nem áll oda a hidak építésének historikumát hirdető márványlapok elé a tökéletes tájékozódás megszerzése végett. Nagyon közeleső képzetekapcsolat vezet arra az eszmére, hogy a többi fővárosi hid elnevezésének mintájára ez a hid is valamelyik kimagasló történeti egyéniség nevét viselje, és annak emlékét vesse bels a hálás utókor szívébe. Talán leginkább rászolgált erre a megtiszteltetésre modern közigazdasági életünk Mózese: a legnagyobb magyar. Hiszen az ő buzgólkodása teremtette meg az akkori Lánchidat, a mely a maga nemében az egész világon ritkította a párját. Szinte önként kínálkozik így az az eszme, hogy a renovált Lánchidat a mi közigazdasági életünk regenerálójának tiszteletére *Széchenyi-hidnak*, vagy ha már a lánczot semmiképp sem akarjuk a nevéből kikapcsolni: *Széchenyi-lánchidnak* nevezzük.

Vegyük fontolóra ezt a kegyeletes történeti mozzanatot azok az illetékes körök, a melyeknek döntő szavuk lesz nagy Széchenyink nevével szemben odig pogányként viselkedő kedves hidunk kívánatos megkeresztelkedése (nem újakeresztelkedése!) alkalmával a név megállapításánál. Mély tisztelettel

Besztercebánya, 1914 február 17.

Szabuly Ödön tanár.

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Szabuly Ö.		Cím: Új nevet a Lánchidnak.	
Forrás: An. Ujirag.		1914 11/22	
(Helv)		(Idő)	
Hely: Személy		Helys: [ ]	
Idő: 1914		Osztiályozás: 624.2	
Tárg: [ ]		Köt. v. fiz.: [ ]	